

הסתדרות הכללית של העובדים העבריים
בארץ-ישראל
הקיבוץ המאוחד

25

יומן המשק

גבעת חלים

יום ו' י"ח טבת תשכ"א 6.1.61
יומן מס. 645

יומן המזכירות

= הוחלט להתקין חיבור מים מ"מקורות" למרעה החתונ (מזרחה מהרפת ומ-ן המשק) החיבור: 220 מטר 6" יעלה 2.000 ל"י, מזה 500 ל"י מהמועצה האזורית. חיבור זה יאפשר לנו להתגבר על הגרעון הצפוי במים. בטביבות המשק, בעונת ההשקאה הק-רובה.

= החקיים בירור עם הרפת על הרכב צוות העובדים ועל הפסקת עבודת הסכיר בענף. זהו הענף היחידי במשק החקלאי, שקיימת בו עדיין עבודה שכירה.

= נמסרה אינפורמציה על חכנית להקמת משחטה אזורית לעופות, הודים וברווזים.

המשחטה תוקם במועצה האזורית "מנשה" וישתתפו בה גם קיבוצי עמק-הפר. נקבעה עמדה חיובית לגבי השתתפותנו במפעל זה אשר בעזרתו נוכל להגדיל את הכנסות המשק באחוזים ניכרים.

= בהסתתפות ועדת המיגושים, נדונה דרישת המזכירות, להמשך פעילותה והסתתפותה של לינה ט. בעבודת המזכירות.

= אוטר תקציב שנתי מיוחד של 2.000 ל"י לתזמורת בית-הספר.

= סוכם טצבי ק. ואליקום יכינו את הצעת התקציב הכולל השוטף של בית הספר במגמה לאפשר להנהלת ביה"ט עצמאות מלאה בחלוקת התקציב, בין סעיפי ההוצאה השו-נים. סידור זה לכשיופעל, יקנה לביה"ט עצמאות ומחנך המערכת.

לאריה אברהם

בסובן הכיתה עם תום טרותו באייל

ברכות נאמן וטוב

=====

= הוחלט על יציאת יאיר נהרי למדרסה החקלאית, לקורס למתחילים בענף הבגנות.

= לולי ק. טעמדה לצאת לעזרת משק קדמה, עוכבה ברגע האחרון ע"י הודעה מקדמה, טמטקים אחרים הקדימו אותנו ומילאו את מכסת הפקודה שנדרשה על ידי מזכירות הקבוץ.

= הוחלט לקיים מספר ימי עיון (אחה"צ ובערבים) של מרכזי ענפים ומוסדות, לדיון ולעיון בתכנית המשק לטנה הק-רובה.

= חזר הביתה אריה אברהם, בסיום טנת הטרות הסליטית באייל, הוא מצטרף אל צוות גן-הירק.

= נתקבלה יזמת כחה י"ב למפעל-הכחתי לפינוי יינחנן ע"י כל בן מספר ימי עבו-דה, שתמורתם תוקדט למגרט מטחקים ליל-דים ליד בריכת השחיה.

= לפי תביעת אטיפת יד-חנה, התקיים במזכירות בירור מטמעתי עם נדב ד.

= החקיים דיון עם וטל על המשך כהונת-ו בתפקיד מרכז ועדת התרבות. הוחלט להעמיד לרשותו סכום של 150 ל"י במזומן מדי חודש, להוצאות השוטפות של הועדה. באמצעות קופת הבית.

לתשומת לב החברים בצבא הקבעו

לפי סכומי מזכירות הקבוץ וועדת הבטחון, על החבר הנמצא בצבא הקבע, לתת יפוי-כוח למשק בחתימתו, לפדות את המחאות הדואר של המטכרות. החבר יקבל את הוצאות הקיום בקופת הבית, לפי תקו

בסוקרי את פעולות ועדת החברה בשנה החולפת, כלומר השנה שבין בחירות לבחירות, סכמתי שהתכנסנו 26 פעמים, זאת אומרת במוצע אחת לשבועיים וזה בהתאם לתכנית.

המוסד הזה קיים רק שנים מעטות אצלנו, אך כיום הצבור כל כך התרגל למציאותו עד אשר החבר פונה בכל דבר גדול וקטן לוועדת החברה וקשה לתאר טוב מצב, בו היינו חסרים מוסד זה.

למעלה ממחצית הישיבות הקדשנו לדיונים עם ועדות שונות והן: ועדת סכונ, סיפורים, מנויים, בניה, הנעלה, חברים והועדה לעניני המטבח.

בעיה עקרונית לכשהתעוררה באיזו ועדה, הובאה לדיון מסותף אלינו. אך באותה המידה הזמנו גם אנחנו ועדות שונות לדיון מסותף על בעיות שפתרון נראה לנו חשוב, באשר הוטל על ועדת החברה להיות ערה לגבי כל הנעשה בחברתנו ולטקוד על שיפורה באופן מתמיד. וראה זה פלא, הבעיות אינן פוסקות, סימן שיט ויש צורך לשפר - ולטוב אין גבול.

ברחבי התנועה הקבוצית ישנה התעוררות בשנים האחרונות לגבי תנאי חייו של החבר בתוכנו, באשר הגיעו להכרה שהחטבת יתר של סטח זה הוא תנאי להרגשת הכינת של החבר ולרצונו להיות חיי קבוצ. בהתאם לכך חלו וחלים שנויים בנזהג שהיה מקובל עד כה בטטחים שונים וזה הצריך דיונים עם ועדות שונות כגון: ועדת סיפורים, ו. הנעלה ועוד.

דרך חדשה רצוי שתהיה מבוררת היטב ואם לא הכל כסורה מיד, עם החברים הסליחה - כל החחלה היא קשה.

יחד עם ועדת המנויים הקמנו השנה 3 ועדות חדשות והן: ועדת בניה, הנעלה והלבשה. תפקידן הוא למנוע טלטון יחיד ולאפשר לחבר לפנות בשעת הצורך לוועדה. מאידך עומדת הועדה לימין החבר המכהן בתפקיד.

דנו גם בזמן האחרון עם ועדת החברים והנוגעים בדבר על עניני התחבורה במטקנו, סטח שלא היה מסודר די צורכו ולא הטביע את רצון החברים. (הכונה לא להטעת חברים לעבודה, אם כי גם זה טעון שיפור, אלא הטעת חברים לבקור חולים וכדומה). עלינו למצוא לכל בעיה פתרון קבוצי, כמובן בהתחשב עם אפשרויותינו הכלכליות. עוד ביזמן זה יפורסם תקנון בעניני תחבורה וכל חבר ידע את זכויותיו.

יש עוד טטחים פרוצים אצלנו כמו למשל ענין הצילומים. זו אמנם לא בעיה הכלל אלא נוגעת בעיקר להורי ילדים קטנים, אך אלה מחכים להסדר קבוצי יותר ונקוה שבקרוב נגיע לכך.

אינני מתימרת לקבוע שהצלחנו בכל בעיה שנגשנו לפתרונה, לא ולא. הנה בטאלת חדר האוכל טרם הגענו לפתרון המקוה, למרות שנבחרה לזאת ועדה מיוחדת. אולי ועדה חדשה תצליח יותר, כי אין בטום אופן להטלים עם המצב.

נסינו גם, יחד עם ועדת המנויים, להגיע לאילו מסקנות בענין המוסדות המרכזיים במסקנו. העדר מוסד שיעמוד בין המזכירות לבין האספה, כגון מזכירות מורחבת או מועצה, צויין כחסרון רציני. ואם כי ועדת המנויים הטאירה שאלה זו פתוחה לפי טעה - ראה ההצעות לבחירות - ברור הוא שהיא תצטרך להמשיך ולטפל בה. גם בעיות אחרות מחכות לפתרון לכשתבחרנה הועדות החדשות, כמו למשל: טאלת מקומו של החבר המתבגר, שהיא טאלת חברתית חשובה מאד.

חלק מדיונינו היה מוקדט לטאלות איטיות של חברים, באשר ועדת החברה מטמטת גם ועדת ערעורים ליטוב מחלוקות שבין החבר לבין מוסד כלשהו. ואם כי היו

(המט)

מקרים שח
לחבר ולה
טענותיו
ודאי
מותו של
נקורה שיי

+++==

מאחר
ריס: סדור
לחוף-לארץ
ועדת ה
יש לצי
300 ל"ח) וז
יש צור
כום הזה;
אוהבים לפ
נראה ל
המזכירות

בדיון
כיר ומרכז
(א) אחראים
ומרכז
(ב) במקרים
למרכז
אינו פ

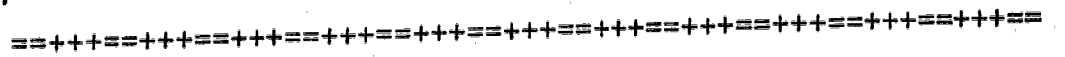
המקרים
בקור חו
הרכב שיי

נסיעות
שות של חס
ממוטך בצב
קבלת פנ
חבר הח
לה במטוס,
גם במק
בלילה, י
לנסיעו
לא יינתן

מקרים שחברתם נצלו זכותם זאת יתר על המדה, חטבנו זאת כחובה לנו להענות לחבר ולהקטיב לטענותיו כשהוא מרגיש עצמו מקופח או בלתי מסופק; אין זה אומר שטענותיו תמיד צודקות.

ודאי לא הצלחנו להקיף את הכל ואפשר היה וצריך היה לעשות יותר למען שלי-מותו של הבית הקבוצי - אבל עטינו כמיטב יכולתנו ומה שלא הספקנו עד עתה, נקווה שייטעם בעתיד וכל הערה והצעה מצד הציבור נקבל ברצון.

תרצה.

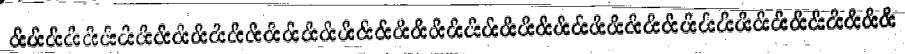
ועדת החברים בחשיך (בקצור נמרץ)

מאחר שועדת החברה מטפלת בבקשות חברתיות כלליות, נשאר לטפול ועדת החבר-רים: סדרו ההבראה (שהשנה בוטלה), ברורים בין חברים, עזרת קרובים, נסיעות לחוץ-לארץ, פניות לחופש מיוחד והוצאות מיוחדות של חברים.

ועדת החברים פעלה במטק כל השנה באופן תקין. יש לציין, שהתקציב העומד לרשות הועדה לחלוקה הנו מוגבל ביותר (בסך הכל 300 ל"י) וזה כמובן מגביל את האפשרות להענות לתביעות החברים. יש צורך להעלות את תקציב החופש השנתי (כעת רק 50 ל"י), כי קשה להסתדר בט-כום הזה; יש גם למעט ככל האפשר במקרים מיוחדים. (בדרך כלל, גם חברים אינם אוהבים לפנות לוועדות).

נראה לי, שצריך לתת לוועדת החברים יותר סמכויות להחלטות ולהעביר לאשור המזכירות רק עניינים הקשורים בהוצאות כספיות גדולות.

אריה ד.

סדרי התחבורה במטק

בדיון על סדרי התחבורה שהתקיים בוועדת החברה בהסתתפות: ועדת החברים, המז-כיר ומרכז המטק, סוכים:

(א) אחראים לענייני התחבורה במטק הם: מרכז ועדת החברים, מרכז ועדת הבריאות ומרכז המטק.

(ב) במקרים של בקור חולים יפנה החבר למרכז ועדת הבריאות, במקרים אחרים למרכז ועדת החברים וחברים אלה יסדרו את העניינים עם מרכז המטק. החבר אינו פונה באופן יסיר למרכז המטק ואין לו מסא ומחן אתו.

המקרים בהם רשאי החבר לקבל תחבורה מטעם המטק הם: בקור חולים: בדרך כלל כל שבת שניה, החל מהשבת השניה ממועד אשפוז החולה. הרכב שיינתן: סנדר או מכונית קטנה, לפי הצורך.

נסיעות למטרות אחרות: תינתן תחבורה להורים לביקור אצל בניהם בסיום פגי-שות של חטיבת בני הקיבוץ, קורסים טובים, תזמורת וכדומה. כמו כן, לסיום קורס ממוטק בצבא (מטבת 3 חדשים) קבלת פני חברים החוזרים מחוץ לארץ:

חבר החוזר מחו"ל באניה, יקבלו אותו במכונית ברכבת בחדרה. חבר החוזר בלי-לה במטוס, תשלח מכונית לקבלו בשדה התעופה.

גם במקרים בהם ירצה חבר לקבל את קרובו המגיע אליו מחו"ל, בשדה התעופה בלילה, יינתן לו רכב אך תדלק יהיה על חשבון החבר.

לנסיעות פרטיות כלשהן כגון: בקור קרובים בארץ, טמחות מטפחתיות וכו... לא יינתן רכב.

פועלי נמל חיפה מארחים אותנו

לא מקרה הוא שמועצת פועלי חיפה יזמה, לרגל חגיגות 40 שנות ההסתדרות, לציון יחד עם חברי מסקים את מה שחוטג ואך טבעי הוא, שאנחנו הוזמנו לחיפה "האדומה" בהחשב עם העבר "הלא רחוק" (מסביב ל-30 שנה) החיפני שלנו.

אין להכחיש, שגם אלה אשר מדי פעם בקרו בנמל כבר לאחר קום המדינה, הופ-תעו מן הסיור המאלף והמקיף אשר ראשי פועלי הנמל ערכו אתנו ברוב גאונה. התמזגות כזאת נדירה מאד - זהו כמעט מפעל עצמאי של הפועלים ובכל פינת מורגט הדופק האחיד. היינו יכולים להגדיר מפעל כזה כמסק התיסבותי - עכ"פ מסירות עובדי הנמל למפעלים, אינה נופלת לגבי טום מטק אחר...

לעינינו חולפים מחסנים, טעינה ופריקה; הנה מיבטים שטח נוסף וסחיים וחצי אניות נוספות הוכלנה לעגון בנמל הסגור. נבנים מחסנים נוספים אשר יבדילו את אפטריות היצוא ב-3 מיליון ארגזי פרי הדר בטנים הקרובות.

"אנחנו מהירים יותר בטעינת פרי ההדר מכל נמל אחר בעולם" אומר מדרזבנו, "אצלנו אין סבלות". נכון, הכל ממוכן, יעיל, מחוטב היטב - ארגון למופת. סדור עבודה עבור למעלה מ-1000 פועלים ל-24 שעות רצופות - הלא דבר הוא!...

רכבות קטנות, מזלגות, טרקטורים ומכונות נוסעים בלי הרף - ואיזה קצב! איזו שמחת עבודה!

אנו טסים בסירה לאורכו ולרוחבו של הנמל, עוברים על פני אניות שלנו ו"סלהם" אניות מעפילים, אניות מלחמה, הצוללת, "איברהים אל-אואל" הידועה, הטריד האחרון של "פטריה" - ספר פתוח...

אנו עוגנים על יד המבדוק ועולים עליו. כולנו רואים לראשונה יצור מסוג זה כזה ומקבלים הסברה מפורטת ביותר עבור אנשי יבשה כמונו. כלנו התרשמנו מאד מ"בית-חולים" מענין זה. יצאנו אפילו מתחום הנמל ה"זקן" ובקרנו את אחינו הצעיר במל-הקיסרון, שאליו אנשים כמונו אינם מגיעים בכלל.

ואנחנו תוהים: כל זה בטביל 2 מיליון יהודים בלבד? נמל ועוד נמל, מזכירים גם את נמל העתיד אסדוד - וממילא מעלים ה"בריים שלנו, מלבד זכרונות, גם את צו השעה: עליה, חלוצים, טוב קבוצים בנמל - כמו אז...

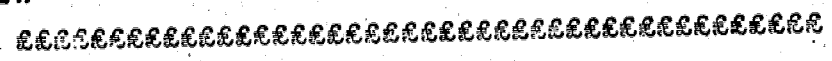
אנשי הנמל קבלונו יפה ובכל טוב. היה "נעים וטעים" כמו שאומרים וברור הוא שכל הנוכחים היו משוכנעים, שזו רק התחלה.

פועלי הנמל הוזמנו על ידינו והבטיחו לבוא, כלומר: רוצים בביקורים הדדיים ואפילו בתכלית: תוספת כוח מן העיר אל הקיבוץ!

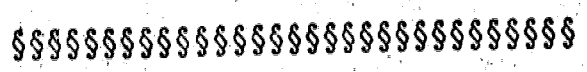
בתום הסעודה "המרכזית" עלינו לבית ההסתדרות ושם היתה "קבלת פנים" של מועצת פועלי חיפה, לנו ולחברי קיבוץ מרחביה שביקרו באותו יום במפעל אחר. מזכיר המועצה סקר בקצרה את תולדות פועלי חיפה, הסביר את הנעשה כעת והוא וגם חברי שני המסקים בטאו, כל אחד לפי דרכו, את התפקידים הנוערים העומדים בפני כולנו: עליה, התיסבות, פיהוח.

בזמן הנסיעה הביתה הרחנו: האם גזע גם אנו כך לקבל את אורחינו?

חגן כ.

הועדות: תרבות, אספקה, ספורט, מינויים, מסק, מחנה, פיצויים, חיללים ומוע-צת החינוך וועדות המסנה שלה, מתבקשות להכין את הדו"ח של שנת תש"ך, ליומן טופיע בעוד שבועיים!

חברו
כפי שאו
סופרת ו
להאיר א
זה
בהן וקמ
כי כואב
הן ידי
הרי אינ
יודעים
למה
חפנים ב
לילה, א
הידוטי
אין בדב
הבית וכ
באמת של
ולעשות
טואל חו
את הפתק
אל כ"כ
הוא ומב
נוסעת ל
ליז יית
בקיצי
הבת לטב
בו ברגע
הביטה ע
יש כאן
התכוונת
שאלתי.
טייר סי
ובודאות
"ובכן ש
אביב ועו
הרמן".
מפליטה
הסעה
תורי הס
דה-לילי
טביבי ו
בטיחה ו
שאל הרמן

חברות יקרות! כותבת אני חברות" אע"פ שגם חברים יכולים לקרוא זאת, אך כפי שאומר המשל: "גבר לא יבין זאת". ובכן חבורת יקרות, איני מתימרת להיות סופרת ואפילו לא סתם כותבת רשימות והטרחתי את עצמי בכתיבת רשימה זו, רק כדי להאיר את עיניכן.

זה יותר משבועיים מרגישה אני, שידי צורבות לאחר העבודה, סדקים נפערים בהן וקמטים מצטברים ובאים והדבר גורם לי יסורי גוף ויסורי נפש. יסורי-גוף: כי כואב וצורב וקצת צובט ויסורי-נפש על... המראה. אחרי ככלות הכל, ידיים אלו הן ידי אם עובדת עבריה וצורה אחרת היתה להן לפני... לא, לא לפני הרבה שנים הרי אינני זקנה עד כדי כך. אמנם הצעירים "זקנים" קוראים לנו, אך הרי אנו יודעים, שאין זה כך.

למה ארבה בדברים, החלטתי לקחת את הידיים "בשיניים" וגם... אה... קצת את... הפנים בידיים. לא, אין זה נורא, אך קמט פה קמט שם; אין להתבייש בכך חס וחס-לילה, אל תקבלו את דברי בצורה לא נכונה, אך אחרי ככלות הכל בזמנים אלה עם היסודי המדע וה... קוסמטיקה הרי יש אפשרות ובאמת מדוע לא? תסלחנה לי החברות, אין בדברי משום רכילות, אך יודעת אני כי ישנן חברות, שאך יוצאות מסביבת הבית וכבר קצת אודם פה וקצת פודר סם וכו... וכו... אין לי שום דבר נגד זה, באמת שלא, הרי "הזמנים השתנו" כמו שאומרים. ובכן החלטתי לנסוע לתל-אביב ולעשות משהו בנידון. אמרתי לזקן שלי: "אני נוסעת מחר לתל-אביב". "לסם מה שואל הוא "האם את חולה, את נוסעת לרופא?" "לא" עניתי. "ובכן, לסם מה, הרי את הפתק לבעליים עוד לא קבלת?" ממשיך הוא לשאול. "אני צריכה לנסוע ואל תט-אל כ"כ הרבה קושינות" עניתי. "בסדר, בסדר סעי לך אני לא מחזיק אותך" אומר הוא ומביט עלי בעין חסדנית. מה יכולתי לעשות? הרי איני יכולה לומר לו שאני נוסעת לצורכי... קוסמטיקה... או בדומה לזה, הרי הוא יחשוב שיצאתי מדעתי; ואולי ייתכן שיהיה דוקא מרוצה, אך לא יכולתי להסתכן.

בקיפור, עליתי לאוטובוס הנוסע תל-אביבה, התזיבתי לי ליד החלון (אני אר-בת לטבת ליד החלון) והנה נכנסת חברתי היקרה מ. ומתייטבת בטמחה רבה לידי. בו ברגע החלטתי לספר לה את הכל והתחלתי לזרוק לפניה את לבי. כאשר טיימתי, הביטה עלי מ. בעיניים נוצצות ופרצה בצחוק. אומר את האמת, נעלבתי מאד, מה יש כאן לצחוק? חברתי מטהבחינה בכך הדלה מצחוקה ואמרה: "נו אל תעלבי, לא התכוונתי להעליבך אך לסם מה, למען הסם, עליך לנסוע לתל-אביב?" מה פירוט? טאלתי. "הרי יכולה את את כל זה להשיג בבית!" פקחתי זוג עיניים ועל פני הצ-טייר סימן טאלה גדול. "אצל הרמן באספקה יכולה את להשיג הכל" אומרת מ. סופית ובודאווה. "אני יודעת, אבל את הדברים האלה..." אמרתי ומ. הפסיקה אותך מיד:

"ובכן שמעלי, לילי החובטת שלנו השתלמה בקורס לקוסמטיקה חדישה ומודרנית בתל-אביב ועתה היא מיצרת את הקרמים החדישים ביותר, בבית, ואפשר לרכוש אותם אצל הרמן". לא הכיחתי לסוף המשפט, מסכתי בכבל הפעמון וירדתי בחחנה הקרובה כשאני מפליטה מלות התגצלות למ. היקרה על שאינני ממטיכה לנסוע הלאה מחברתה. הטעה היא חמט וחצי ואני עומדת בתור אצל הרמן ולבי הולם בחוזקה. משהגיע תורי הסמקתי מעט ואמרתי כמעט בלחם "אני צריכה... קדם". "הו" צהל הרמן "קדם דה-לילי" למה את צריכה את זה? מדוע הוא צועק כל כך? תסבתי בלבי והתבוננתי סביבי והסמקתי עם תנוכי אוזני. אך הטאר היו טרודים, מי בגזירת התלווים ומי בטיחה ובכלל לא שמו לבם אלי. התאוסטתי מעט ואמרתי "תן לי הכל", מה הכל? טאל הרמן בתמיחה. "מכל מין טייט לך תן לי אחד" אמרתי.

(המטך בע. הבא)

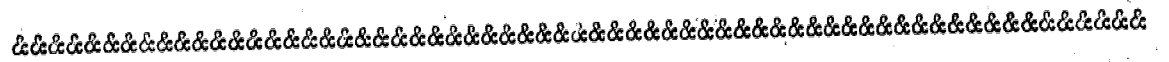
(המט)
חברות
הבחיין מיט
ותווכחן ב
ערב הפך מ
נ.ב. ע
'קדם דה-
&&&&&&
"כי מבי
העגול": "על
אצטרף לראו
דת" - אך א
לכדאי שנקט
תיר את חבר
חזיק את ה
יותר שיתוף
את כוטרונ".
הנכנס ל
מה ותרבותי
ומעטה
נציג החבור
גם בטבילי
4 מנות להב
ואולי א
בוד יתעניין
בעקב
הבת הק
אמא: מה ה
הבת: אינני
אמא: מה ז
הבת: מלחמ
ורגל
אמא: מצין
הבת: ספרו
כמות
נובמבר?

חברות יקרות וחברות יקרים, האם חסתכל בי מיטהו מכס בזמן האחרון? האם
הבחין מיטהו בשינוי שחל ביו? ובכן, תנו בי הצצה כסאני הולכה לאכול ארוחה-ערב
ותווכחן בעצמכם אם אינכם מאמינים לי. אגב, אני אוכלת בטעה טבע וטלוויזים, כל
ערב תמך מליל טבת.

בכל הכבוד ובלי טמך של גנדרנות

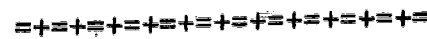
ט.ח.

ג.ב. עיקר טכחתי, אני ממליצה מאד על הקרמים סלילי עוטה ואל תטכחו את הטם
יקרם, דה-לילי."

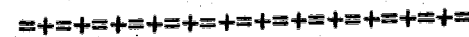

זוטות

"כי מביח-הטיטה תצא תורה". התרשמתי מאד מהדיון שהיה אצלם "מטביב לשלחן
העגול": "על האדם בעבודה, בענף וארגונו" שהופיע באחד מגליונות "בקיבוץ".
אצטרף לראובן לויין - שחטלחן העגול אינו טוב ביותר, כל הוא יוצר קבוצה מיוחדת-
דת - אך אוציא את, המתוק מהעץ" והוא: חלק מדברי עובד, טעמו עלי רוטם חזק
וכדאי טנקת את זה לתשומת לבנו. "ריכוז סמכויות מופרז בידי מרכז הענף, המו-
תיר את חבריו לעבודה חסרי עניין ודאגה, סופו למוטט את הנוטא בעול היחיד ול-
חריק את הצוות מאחריות ועניין. מתבקטת תשומת לב לצד החברתי של אשגון הענף,
יותר שיתוף כי זה מטפיע ומועיל. עליה ידיעותיו של החבר בתחום עבודתו מגביר
את כוטריו."

הנכנס לפינה המוארת במרכז המחנה (קרי המועדון) נהנה לרוב מאוירה די נעי-
מה ותרכותית. והנה - התנהגות בלתי חברתית של חבר, מעיבה על אוירה זו.
ומעטה שהיה: במקרה הצטרפה לשולחן הכורה, טחברה יחידה יטבה לידו. כטקם
נציג החבורה על מנת לגטת לדלפק להזמין טחיה, טאלה החברה בזהירות: אולי תביא
גם בשבילי כוס תה? התשובה היתה זועמת: "כמה עוד אני יכול לקחת, יש לי כבר
4 מנות להביא"? כמובן, טהחברה נרתעה נפגעת.
ואולי אציע נוהג חברי: במועדון, טהראטון על יד השולחן טקם להזמין את הכי-
בוד יתעניין ביחור המטובים. מגטיוני המועט, אני ממליצה על זה.

בעקבות הרצאה אחת (שוברט)

הבת הקטנה (בת 6) פוגטת חבר במטק ב"שלוט" רחב.

אמא: מה הידידות הזאת?

הבת: אינני רוצה טחיה מלחמה, לכן אני אומרת לכלם שלום.

אמא: מה זה מלחמה?

הבת: מלחמה זה, כשהרבה חברים נהרגים, הרבה מאוד נפצעים וטוברים ידיים
ורגליים. אבל אני לא רוצה טנדבר על זה, כי אני אחלוט כל הלילה.

אמא: מנין את יודעת את כל זה?

הבת: ספרו לנו שהיחה מלחמה ונהרגו הרבה חברים, זאת היחה מלחמת טחרור.

חברה

כמות הגטמים שירדו אצלנו עד כה:

נובמבר: 120 מ"מ דצמבר: 41.5 מ"מ 1-2 בינואר: 34.6 מ"מ בטח"כ= 196.1 מ"מ

גם אנ
חיים סנט
ילדינו ה
לי מד
הפועל הת
"אטרטו",
בזוהרם -
ימים ילי
צעקות, ה
מונים או
"הנה ז
אך נע
ואל געיב
כל אח
לך הכל ב
פני כ
מחסני
להסדר ב
חבר, ט
צפור-ענף
מתוך הים
הנה א
היוצרת ב
האניו
אחרי
הוטבר לנ
ביזורים
"קונצלים"
טטנו
אניות זר
דיים לשוט
ריים, בת
לטיאו. ה
להבריק ו
והרצון ל
לדברית
אבדה את
בפגיש
וחבר מרח
בחיפה?
מטם מ
לתחנת חד
וכך ה

גם אני נמנתי בין הזריזים ונרשמתי לביקור בנמל חיפה. כידוע, יש לגבעת-
 חיים סנטימנטים לעיר זו ולנמלה. הותיקים יודעים לספר כהנה וכהנה, אפילו
 ילדינו הראשונים נולדו בחיפה; הכבוד הוא גדול והקשר ממש בדם.
 לי מזכיר נמל חיפה, לא את הימים של כיבוד עבודה או צעדים ראשונים של
 הפועל החלוץ - לי הוא מזכיר את אותם שני הימים והלילות באנית המעפילים
 "אטרטו", כשבדריכות ונכונים לכל התקרבונו לחוף. אורות חיפה קורצים וקוסמים
 בזוהרם - רק הושט יד ואתה שמו תקוה ופחד משמשים בערבוביה; הנצליה אחרי
 ימים ילילות של טלטולים באנית משא מרופסת, לרדת בשלום בחוף מבטחים? יריה,
 צעקות, התעלפויות ואחרי זה דממה. פקודות הטוררים הבריטיים: "לעלות" "לרדת"
 מונים אותנו, לטם מה?

"הנה זהו המקום" הזכרנו אחד לשני. (היינו בטיול זה 3 מעולי "אטרטו")
 אך נעזוב את זה, הן הפעם באנו לפגישה הכרות בין פועלי-העיר וההתיישבות
 ואל נעיב על מעמד זה בזכרונות עבר עגומים.
 כל אחד מאתנו הרגיש בטוב, הנך אמנם קבוצניק, אך גם בך יש חשיבות ומראים
 לך הכל בפרטי פרטים (מיט אלע פיז'עווקעס") כאילו היית תייר חשוב ובעל הון.
 פני כולם קרנו מהרוח הנעימה שנשבה מבפנים ומבחוץ.
 מחסנים רחבי ממדים ונקיים למופת, מנופים ענקיים - הננו עם ממשי היודע
 להסתדר במים וגם ביבשה.

חבר "שרותי הנמל המאוחדים" מסביר: "אנו מבדילים את הנמל" ומול עינינו:
 צפון-ענק בעלת כנפי פלדה היורדת תהומה ושואבת לתוכה כמות גדולה של מים וחול
 מתוך הים ומביאה את זה למקום הרצוי לאדם.

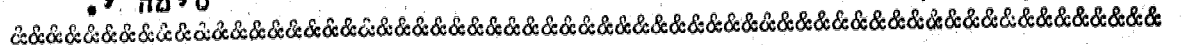
הנה אניה לוקחת פרי הדר לתו"ל, אניה שניה מעמיסה אטלג - קץ עבודה נמלים
 היוצרת בלי הרף.

האניות הזכירו לנו הרפתקאות: ואולי נתגנב גם אנו לאניה ונסע לחן"לק"
 אחרי בקור בכל פינות הנמל הוזמנו למבדוק, פה קבל את פנינו הקפיטן בכבודו
 הוטבר לנו הטיפול באניה הזקוקה לתיקון, למים או לחשמל. הראו לנו את כל הא-
 ביזרים המטובכים: לוחצים על כפתור - עולים מים, יורדים מים ועוד כל מיני
 "קונצ'ים" של חכמי המדע; כל זה היה מענין מאד.

טטנו מסביב לנמל ועד לנמל הקישון הגענו. הנה אניות יסנות שיצאו מן הסמוך,
 אניות זרות על דגליהן השונים. אף אחד מאתנו לא קבל מחלת-ים ולא היינו מתנג-
 דים. לטוט עוד, אפילו עד לקפריסין.. כפי שאתם רואים התעוררו בנו כל מיני יצ-
 רים. בתום השיט הוזמנו לארוחת צהרים הגיית ופה הגיע מצב רוחנו המרומם

לשיאו. הוגשו בקבוקי יין וקוניאק והחברה לא טמנו ידם בצלחת. העיניים החלו
 להבריק וכמו שנאמר: "נכנס יין יצא סוד" אצל חלק מהחברים החחיל לדגדג בלשון
 והרצון להגיד משהו ולשאול שאלות התעורר והתגבר ועד לידי כך הגיע הדבר, עד
 ללדברית שלנו טיטה, כמעט שלא נטאר חומר לבאום. אך לשבחה יש לציין, שהיא לא
 אבדה את עשתונותיה ומצאה עוד דברי ברכה להוסיף.

בפגישה עם חברי הקבוץ מרחביה, בבית מועצת הפועלים, נפתחו הלבבות לגמרי
 וחבר מרחביה הגיע למחטבה מרחיקה לכת: למה שלא נמצא בעוד מספר שנים קבוץ
 בחיפה? אחרי חילופי דברים וכיבוד נאה הזמנו את פועלי הנמל לבקר אצלנו.
 מטם מהרנו לרכבת וממך ברבע האחרון הצלחנו לעלות. חרכבת הובילה אותנו
 לתחנת חדרה ושם חכה לנו תגי עם המטאית.
 וכך הובילנו מצב הרוח המרומם עד אל סף ביתנו.

ההסת

7

יום

Handwritten scribbles and marks on the left margin.

ה -
א -
ל -
ב -
ג -
§